

Međunarodno Glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Klanjateljice Krvi Kristove – Vrhovna uprava - Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Lima, Peru
4-28 Luglio 2017

Godina XXIV. - br. 6, lipanj 2022.

Čestitka s. Nadiji, novoj Predsjednici Međunarodne unije vrhovnih redovničkih poglavarica (UISG)

Uvodnik

Dana 10. svibnja 2022., na završetku godišnjeg zasjedanja Međunarodne unije vrhovnih redovničkih poglavarica, s. Nadia Coppa je izabrana za novu Predsjednicu Unije.

Iznenadjenje i usklik radosti obuzeli su generalnu kuću toga poslijepodneva, koje bi bilo poput mnogih drugih. Sestra Nadia predsjednica UISG-a (?) ... Moje su misli usmjerene sestri Nadiji, njezinom duhu požrtvornosti, njezinoj osjetljivosti za najmanje, njezinoj želji da voli poput Isusa, da se istroši za Družbu, a sada i za cijelu Crkvu. Srce je ispunjeno zahvalnošću. Priznanje za njezin rad, njezinu stalnu predanost da evanđeoske ideale svakodnevno provodi konkretnim gestama.

Što znači biti Predsjednica UISG-a?

Počeci UISG-a sežu u vrijeme pontifikata pape Pija XII., koji je 1951. sazvaio izvanredni sastanak vrhovnih poglavara koji su imali generalne kuće u Rimu, s ciljem stvaranja nacionalnih Konferencija redovničkih zajednica. Zapravo, grupa iz Rima počela se sastajati i odmah je donijela prvi plod: odluku o osnivanju teološke škole, Instituta Regina Mundi, papinske institucije koja je prva omogućila redovnicama iz cijelog svijeta da studiraju teologiju u Rimu (sada ukinut).

Kazalo

Uvodnik

- ◆ Čestitka s. Nadiji, novoj Predsjednici Međunarodne unije vrhovnih redovničkih poglavarica (UISG)

Prostor Vrhovne uprave

- ◆ Prigriliti ranjivost u sinodalnom hodu

Iz ASC svijeta

- ◆ Spomen kanonizacije svete Marije De Mattias
- ◆ 19 godina kanonizacije svete Marije De Mattias
- ◆ U spomen na s. Mariju Mossa
- ◆ "Znali smo da bi mogao doći"
- ◆ Jedan dan zajedno u Röhrenbach-u

1	◆ Dodir ljubavi milosrdnog Boga	10
	◆ 50. obljetnica redovničkog života s. Slavice Turčić	12
	Prostor za JPIC/VIVAT	
3	◆ Božje omiljeno mjesto	13
	U Družbi	
5	◆ Kalendar Vrhovne uprave	14
5	◆ Redovnički zavjeti	14
6	◆ Rođendani: Slavimo život	14
8	◆ Preselile su u kuću Očevu	14
9		

Pred kraj Drugog vatikanskog koncila, dijalog između koncilskih otaca i Kongregacije za ustanove redovničkog života i svjetovne institute (CRIS) istaknuo je potrebu za međunarodnim forumom redovnica kao odgovor na poziv na obnovu. Godine 1965. službeno je osnovana Međunarodna unija vrhovnih poglavarica, s ciljem promicanja i olakšavanja dijaloga redovnica s vlastima Crkve i svjetskim organizacijama.

Međunarodna unija vrhovnih poglavarica nudi vrhovnim poglavaricama mjesto susreta kako bi se našle u crkvenom kontekstu. S članicama iz cijelog svijeta, Unija ima za cilj graditi mostove i razvijati mreže odnosâ, kako bi stvorila nove strategije koje omogućuju redovnicama komunikaciju unatoč geografskih udaljenosti i jezičnih i kulturnih razlika, kako bi bile u zajedništvu jedna s drugom i zajedno gradile globalnu zajednicu. UISG nudi prostore i platforme za raspravu i formaciju, tako da članice mogu razmjenjivati iskustva, informacije, ohrabrivati i osposobljavati jedna drugu kao voditeljice zajednica, u širim društvenim kontekstima i unutar Crkve.

Kroz različite inicijative na različitim razinama, UISG promiče šire i dublje poznavanje ženskog redovničkog života, u svoj njegovoj složenosti i različitosti, naglašavajući bogatstvo različitih

karizmi koje nadahnjuju zajednice i nudeći iskustvo kako raznolikost uspijeva cvjetati unutar razlika kulturne prirode, heterogenih stajališta, iskustava i vještina. Osim što nudi platformu za dijeljenje, UISG aktivno pomaže svojim članicama u njihovom rastu i razvoju, stavljajući na raspolaganje širok raspon publikacija, ali i programa, radionica i sastanaka (kako onih uživo tako i online). Prisutnost stručnih suradnika u različitim područjima obogaćuje znanje i dubinsko proučavanje uvijek aktualnih pitanja redovničkog života.

Izbor s. Nadie dar je cijeloj Družbi, afirmacija svih nas, žena Crkve, pozvanih biti proročka prisutnost zajedništva, dijaloga i pomirenja u Crkvi i svijetu.

Poziv je to na duboko sudjelovanje u otajstvu Kristova otkupljenja koje nas danas više nego ikada poziva da budemo žene dijaloga, zajedništva, oruđe mira, graditeljice mostova, svjedokinje ljubavi koja se zove "Ljubav prema Bogu i prema dragom bližnjemu". Zaodjenute snagom Kristove Krvi prolivene za sjedinjenje neba sa zemljom i zemlje s nebom, radujemo se s novom Predsjednicom, izražavamo naše srdačne želje za tu odgovornost i darujemo naše molitve i podršku.

s. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

UNIONE INTERNAZIONALE
DELLE SUPERIORI GENERALI

Prigriliti ranjivost u sinodalnom hodu

XXII. plenarno zasjedanje Međunarodne unije viših redovničkih poglavarica (UISG) održano je u Rimu od 2. do 6. svibnja ove godine. Nakon čekanja, uzrokovanog pandemijom, u međunarodnom i međukongregacijskom iskustvu plenarnog zasjedanja sudjelovalo je 700 vrhovnih poglavarica uživo i njih 120 online. Odlična prilika za duboko slušanje i dijeljenje kako bi rasle kao globalna stvarnost i kako bi se ojačala povezanost koju UISG njeguje između različitih Kongregacija.

Bili su to blagoslovljeni dani u kojima smo iskusile snažan osjećaj zajedništva među nama, intenzivno i znakovito vrijeme zajedničkog rasta nastavljajući gledati budućnost s vjerom i nadom.

Tema, vrlo ineteresantna i značajna: *Prigriliti ranjivost u sinodalnom hodu*, omogućila nam je dijeljenje aktualnih argumenata koji se tiču našeg života, onog u Družbama i u svijetu.

U ovom neizvjesnom povijesnom razdoblju, u kojem nam ne nedostaju izazovi i poteškoće, za nas vrhovne poglavarice bilo je od velike važnosti imati trenutak dijeljenja o našim ranjivostima i ograničenjima koje susrećemo, ali isto tako i nastaviti razvijati zajedničku viziju kako bi bile proročka prisutnost u Crkvi i svijetu.

Još nismo izašli iz pandemije, a ugroženi smo ratom koji ima svjetski utjecaj.

U ovim tako nesigurnim i mračnim vremenima, plenarna sjednica je donijela nova svjetla koja nam pomažu iščitavati globalne

dogadaje, koji su krhost učinili još više uočljivom, kao priliku i transformaciju. Posvećeni život danas je ranjiv. Suočavamo se epohalnom promjenom, kolektivnim i svjetskim procesom transformacije, i potreba je prihvatiti ranjivost kao "realnost na koju nas Bog poziva". U sinodalnom pogledu, kada prihvatimo ranjivost onda smo ojačani podržavati jedni druge i hoditi zajedno.

Tijekom radionica produbile smo tri ključne riječi teme susreta:

- PRIGRLITI: zadaća i poziv blagog prihvaćanja naše ranjivosti ali i ranjivosti drugog. Približiti se ranama i učiniti ih našima uz poštivanje i duboko slušanje. Zagrljaj je sinonim brige, sudjelovanja, preuzimanja odgovornosti, u duhu univerzalnog jedinstva koje želimo živjeti, u snazi Evanđelja, kako bismo bile proročka prisutnost u svijetu. Zagrljaj postaje sinonim slušanja onoga što naše Družbe i mnogi ljudi pogođeni ovom pandemijom osjećaju kako bi bili sestre i braća u potpunosti preporođeni.

- "RANJIVOST": shvaća se kao aspekt zajednički svima nama, posvećenih osoba i čovječanstva. Prepoznati našu ranjivost i pomiriti se s njom, prihvaćajući ograničenja, osobna i zajednička, dozvoljava nam rasti kao posvećene žene otvorene dijeljenju i spremnosti hoditi s drugima.

Ranjiva smo i krhka bića: potrebne smo jedne drugima, svjesne da je paradoks krhkosti u tome da kad ga prihvatimo/prigrlimo, jačamo podržavajući jedni druge.

Ranjivost nas čini poniznima, sposobnima otvoriti se drugima, spremne za dobrodošlicu koja preporađa.

- SINODALNI PUTEVI: sinodalnost je put i horizont Crkve: vizija, pedagogija koja nas čini crkvenom zajednicom u službi navještanja evanđelja koja uključuje svakoga, pogotovo one koji su odbačeni, koji nisu saslušani, koji nemaju glasa. Otvoriti se sinodalnom putu znači gajiti zajedništvo u kojem je Krist centar, put, istina i život.

Sinodalnost nam ukazuje na jedan način življenja i djelovanja koje nas definira kao zajednicu u svojoj želji da hodimo s drugima. To je narav Crkve, posvećenog života! Pozvane smo ponovno rasplamsati žar za posvećeni život i rasti u smislu otvorenosti kako bi mogli sa svima podijeliti bogatstvo karizme.

Audijencija s papom Franjom je snažno dopunila naše razmatranje. Papa nas je ohrabrio u našoj slabosti podsjećajući nas na povjerenja koje Bog ima u nas.

Crkva uči od svog Učitelja; da bi mogla dati svoj život služeći drugima, pozvana je prepoznati i prihvatiti svoju ranjivost i tako se nakloniti ranjivosti drugih. U ovoj perspektivi preporuka je živjeti autoritet kao služenje.

Papa nije oklijevao sagledati aspekte ranjivosti povezane s posvećenim životom i pozivima na posvećeni život – relevantnog smanjenja broja, djela i društvene važnosti, napuštanja - ali preuzima i poziva na pozitivni pogled i iskorak.

Ohrabrio nas je da tražimo načine za

potpuno sudjelovanje u sinodalnom procesu i da pozovemo i druge kako bi sudjelovali u svojim lokalnim župama, u svojim zajednicama i organizacijama.

Svaka krhkost za nas posvećene žene je poziv na zajednički hod na sinodalnom putu, dijeleći i slušajući duboko svoju vjeru, način života, naše nade i naše snove.

Scijelim posvećenim životom želimo nastaviti naviještati radost Evanđelja kroz dijeljenje zajedničkog poslanja u Crkvi.

Nastavimo svoj put radosno i s nadom, sigurne u prisutnost Duha koji djeluje i preobražava.

s. Nadia Coppa, ASC
Vrhovna poglavarica

Spomen kanonizaciju svete Marije De Mattias

18. svibnja 2022. - VIKAWE

Zahvaljujemo Gospodinu za dar sv. Marije De Mattias u Crkvi i u Družbi. Dok slavimo spomen njezine svetosti, ujedinjujemo se s Klanjateljicama cijelog svijeta, pronalazimo želju nastaviti naviještati, na bolji način, svojim riječima i djelima ljubav prema dragom bližnjemu.

Sv. Marija De Mattias u svoje doba nam je dala dobar primjer svojim svjedočenjem. Kako bismo slijedile njezine korake pozvane smo biti danas svjedokinje ljubavi i vjere dok doživljavamo strah od rata i tjeskobu zbog raznih bolesti.

Kako bismo podijelile ovu radost, uključili smo naše učenike u jednom djelu solidarnosti, oni su odvojili ono što primaju od svojih roditelja kako bi dali osobama na marginama društva. Molili smo sv. Mariju De Mattias, zaštitnicu vrtića i osnovne škole Vikawea da raste sve više u njima ljubav za Boga i da se osnaži njihova želja ljubiti Ga i prepoznati Ga u bližnjemu.

Učenici su imali mogućnost podijeliti svoju ušteđevinu u korist siročadi iz centra UMBRA, koji se nalazi blizu naše škole i kada su stigli na to mjesto, u očima ove dječice vidjeli su tugu i bol jer nemaju roditelje i rođake koji bi brinuli o njima kao što to imaju druga djeca.

Kasnije su posjetili i dvoje starijih osoba koje žive u blizini škole i njima su odnijeli korisne osobne stvari kojih su se oni odrekli. Ove starije osobe su bile duboko dirnute velikodušnošću ove djece i njihovoj mogućnosti žrtvovanja svojih malih stvari u korist drugih. Zahvalili su im i ohrabрили ih da nastave činiti dobro drugim osobama, blagoslivljajući njihov studij. Priznanje starijih osnažilo je kod djece želju za činiti dobro, potičući ih da nastave volontirati za druge u potrebi. Pomolimo se svetoj Mariji De Mattias da se u svima poveća gorljivost da i dalje ljube Boga i bližnjega.

s. Everegisla Costantine Mrosso, ASC

19 godina kanonizacije svete Marije De Mattias

Zahvaljujemo Bogu za dar Utemeljiteljice sestara Klanjateljica Krvi Kristove u Crkvi i svijetu.

Ova proslava je održana u mjestima Regije Tanzanija, gdje su prisutne institucije: zajednice, škole, župe, koje nose naziv sv. Marije De Mattias. U Kisasi, kvart s oko 300 kuća, i u zajednici Miyuji, regionalnoj kući, slavlja su bila posebna. Doista u ovoj zadnjoj biskup Geite, Flavian Matindi Kassala, sa sedam svećenika Misionara

Krvi Kristove predslavio je svetu misu njoj u čast. Sestre i sjemeništarci Misionara iz kuće formacije iz Miyuji su animirali svečanost. Bio je to trenutak svečanog i povijesnog zahvaljivanja u Regiji i zajednici. Nakon mise uslijedila je zabava multikulturalnih igara te bratski agape.

Također su i pridruženi članovi duhovnosti Krvi Kristove iz Sukamahela proslavili ovu svečanost. Nakon toga je uslijedio seminar na temu "Svetost i poslanje" svete Marije De Mattias, koji je vodio p. Senen Pius Tumainijema, CPPS.

Sv. Marija De Mattias nastavlja napredovati i rasti u mjestima Tanzanije gdje smo prisutne. Molimo je da moli za nas tako da posao koji je započela urodi plodom iz dana u dan.

s. Devota Jonas, ASC

U spomen na s. Mariju Mossa

Sestra Marija Mossa je rođena 10. kolovoza 1929. u Sannicandro di Bari, Italija. Položila je zavjete 12. rujna 1950. u Družbi Klanjateljica Krvi Kristove. Godine 1965. dolazi u Argentinu gdje započinje neumorno raditi na području obrazovanja. Bila je utemeljiteljica Instituta Predragocjene Krvi u Villa Bosch, Bs. As.

U našoj zajednici:

S. Marija Mossa dolazi u zajednicu u Tandil, odgovarajući na poziv p. Hectora Baiza, župnika župe Madonna di Begonia, nakon što se živ vratio sa svoje misije, prateći mirovne snage UN-a u ratu u Hrvatskoj.

S. Marija Mossa otvara jednu zajednicu u Tandil u ožujku 2000. zajedno sa s. Arcangelom Ianno i s. Marcelom Cravera. Njezina služba je bila pratiti župnu zajednicu i širiti duhovnost Krvi Kristove.

Najsnažniji apostolat sestre Marije bila je kateheza, radila je na formaciji kateheta na biskupijskoj razini i držala razne tečajeve o Bibliji, o raznim pruručnicima i o liturgiji. Naučila nas je prenijeti vjeru, Riječ Božju s radošću i poniznošću.

Put katehizacije:

Djevica Marija je bila prva katehista koja svojim katehetskim stavom izlazi nakon što je poslušala Riječ, primila je k srcu i utjelovila u svojoj utrobi, ona je objavljuje i naviješta. Sestra Marija ne dijeli samo ime Gospe, nego i njezino poslanje: katehista! Učinila je da Riječ Božja odjekne u svim zajednicama u kojima je živjela... Svjedoci smo njezinog ploda: osobe i životi dirnuti njezinim riječima koje su otvorile putove i naučile hoditi.

Mnogi katehete možda ne shvaćaju kako su došli do ove točke i čak se naizgled može činiti slučajnošću, ali u stvarnosti u Božjim očima ništa nije slučajno, pogotovo kada bira svoje neposredne suradnike. Nije mogao odabrati bolju suradnicu od s. Marije, koja se najviše trudila naviještati. To su pokazale njezine knjige katekizma, njezini večernji susreti i dostupnost

koju je pokazala kada bi ju odrasla osoba zamolila da je pripremi. Ona nije željela samo prenijeti... Pozvala nas je da produbimo svoju vjeru! No najvažnija stvar je bilo njezino svjedočanstvo, ljubav s kojom bi pripremila oltar, proslave, jaslice, za Sveti Tjedan... Biti prisutna s Riječi i pričešću u pratnji bolesnih donoseći utjehu i nadu.

Zahvaljujemo Bogu za život s. Marije i molimo ga da u ovom trenutku sjećanja na njezin život obnovi nas katehete koji dajemo kršćansko svjedočanstvo u svakom pozivu i svim životnim okolnostima.

**Gđa Claudia Lorena Guglielmone, katehista
Župna zajednica Nostra Signora di Begonia
Tandil – Argentina**

Kreativna žena, bez mjere u ljubavi za Isusa

Jedna sam od mnoge djece koja su 1972. upisali vrtić sestara Klanjateljica Krvi Kristove u Villa Bosch.

Prolazeći osnovnu školu, a pogotovo u srednjoj školi, počela sam pobliže upoznavati s. Mariju Mossa, njezino zalaganje da svi upoznaju ljubav Isusovu, i njezin inovativni duh u vremenima duhovne formacije. To mi je pomoglo vidjeti ženu molitve i akcije.

Bila sam jedna od mnogih mladih koje su pozvane formirati se u duhovnosti i karizmi Družbe, utemeljujući onu koja se naziva "JASCEM" (aktivna mladež Krvi Kristove, nade za sutra) u kojoj jedna od mnogih stvari koje je podijelila sa nama su bila pisma Marije De Mattias, produbljujući karizmu, koja nas je potom potaknula podijeliti vjeru s bolesnima u bolnicama.

U drugom razdoblju škole pozvala nas je da započnemo s projektom "obiteljske kateheze", planirajući formativne sastanke za roditelje, koji bi potom sami radili katehezu za svoju djecu, uz susrete i u školi za cijelu obitelj.

Formirala je s puno predanosti učiteljice i roditelje koji su se osjećali dijelom jedinstvene obitelji "Krvi Kristove", s. Marija je svojim životom

širila karizmu, žena duboke vjere i molitve, žena s inteligencijom koja je nadmašila vremena.

Već sam kao učiteljica započela raditi u školi kada se rodila jedna od velikih ideja s. Marije, zajedno s biskupom, predložiti i pomoći u osposobljavanju odraslih kroz "katehetski seminar" na biskupijskoj razini, pomažući u formiranju učitelja vjerskih škola, i osoba općenito koje su već bili katehete u župama.

I tako je s. Marija širila ono što je i sama živjela kao Klanjateljica, sjećam se ove fraze sv. Marije De Mattias koju je ona često znala reći kada bi započela sa inicijativama:

"Ne bojmo se nevolja i briga koje trebamo pretrpjeti. Sjetimo se da je Bog pretrpio tešku smrt na križu kako bi nas spasio".

Ostaje mi prelijepo sjećanje posvećene žene koja se darovala u potpunosti za misiju u Argentini i koja je širila karizmu bez mjere.

***Claudia Ferretti,
bivša učenica i umirovljena učiteljica škole
Predragocjene Krvi***

“Znali smo da bi mogao doći”

U prvim mjesecima ove godine Klanjateljice iz zajednice Ruma (Illinois) su bile premještene u Bénédictine Living Community -At The Shrine, centar za starije osobe gdje imaju mogućnost biti zajedno i primiti potrebnu njegu. Centar se nalazi otprilike 30 minuta od Rume, tj. u Belleville, na posjedu nacionalnog svetišta Gospe Snježne. Ono što slijedi je pripovijed s. Kris o ovom iskustvu transformacije. Ona opisuje svoje osjećaje u svjetlu nekih animiranih priča: “Žuta minuta”, i priče o fantastičnom “Čarobnjaku iz Oza” dijeleći svoje iskustvo vjere u ovom procesu.

Nešto poput one napuštene farme u praznom ruralnom prostoru Illinoisa. Dok smo promatrale horizont, nebo koje se mijenja, veliku skupinu oblaka, uznemirujuću tišinu i vjetar koji se smirivao, vidjeli smo da dolazi.

Rekli su nam da tako treba biti. Nismo htjele vjerovati, pa smo to, barem na izgled, zanemarili. Više ili manje.

Poslije, kao grmljavina jaka i glasna, neočekivana, zbog koje smo svi pogledali kroz najbliži prozor, zamislile smo izbezumljen uzvik iz “Žute minute”: “Nebo pada, nebo pada.”

I tako je bilo, i tako je bilo... Ruma, kuća, zaklon, nositeljica povijesti i događaja bez broja, premalo je dana bila naša, žrtva šibanja vjetrova i pocrnjelog neba, dok smo sve mi “Dorothys” držale svog najdragocjenijeg Totoa našeg života dok smo bile podignute, prevrtale se, divlje se vrtjele, sigurno iščupane iz korijena, da bismo iznenada sletjeli, na dvije noge u stranoj zemlji i, na sreću, bez zle vještice na vidiku.

Znači to je bila ulica za Oz? Nije bilo rubinskih cipela na vidiku, samo slaba jeka koja je odjekivala u srcu svake od nas... “Kuća, kuća, želim se vratiti kući”. Ipak, taj put od žute cigle dug 33 milje koji nas je vodio od Rume do Bellevillea nije bio zabranjen niti je predstavljao opasnost. Upoznali smo Limenog čovjeka koji je želio novo srce, jer je svaka od nas držala svoje staro srce i tražila milost da ga malo oslobodimo. Nije postojalo Strašilo koje se nadalo dubljem osjećaju razumijevanja misterija života. Znale smo samo da smo

udubljene u jedan misterij kojem smo tražile dati nekakav smisao. Zsigurno nismo vidjele nikakvog strašljivog lava, uplašenog avanturama koje nas čekaju, već smo znale da je avantura činjenica i naš je zadatak da odlučimo kako ćemo je prihvatiti.

Suočili smo se s njom i nastavljamo se suočavati. Naš svijet se naglo povećao... i nadamo se da će nas potaknuti na otvorenost novome i neistraženome.

Dočekane smo s toliko topline i susrele smo muškarce i žene vjere koji se čine tako sretnim imati prisutne redovnice. To nam je jedna potvrda i poziv na traženje načina da stupimo u kontakt, slušamo, potvrđujemo, budemo službenice Božje pomirbene ljubavi, Marijine kćeri koje nose poteškoće i brige dragih bližnjih.

Za nas je to kuća. Nova kuća, sigurno različita od one koju smo već poznavale, kuća koja je na neki način manje udobna, manje naša i samo naša. Ipak, više odražava evanđeoski poziv da jednostavno slijedimo Isusa. Nadamo se da će nas naše iskustvo migranata, iako mnogo ugodnije i sigurnije od onih koji bježe od rata ili prelaze južnu granicu, odvesti dublje u srce našeg poziva i povjerenja u Božju milost

s. Kris Schrader, ASC

Jedan dan zajedno u Röthenbach-u

U vremenu obilježenom ogromnim transformacijama rodila se ideja o organiziranju susreta laičkih skupina njemačkog govornog područja, suradnika ASC-a i CPPS-a, kako bi se međusobno upoznali i ojačali. Mislili smo kako bi bilo značajno i lijepo realizirati ovaj događaj povodom prvog susreta Marije De Mattias i Gašpara Del Bufala godine 1822., točno prije 200 godina.

Događaj je bio 23. travnja 2022. Skoro 40 osoba se susrelo u župnoj dvorani u Röthenbachu kako bi živjeli zajedno jedan vrlo poseban dan. Johann (krug prijatelja CPPSa) i Julia (zajednica Krvi Kristove) zajedno su vodili program i glazbena grupa Prijatelja CPPSa je osigurala glazbenu pratnju. Na samom početku, Marija de Mattias (glumi s. Maria Hammerer, ASC) i Gašpar del Bufalo (P. Willi Klein, CPPS) su rekli svoje.

Govorili su na impresivan način o svom prvom "susretu" i o svom entuzijazmu za Evanđelje. Marija je pripovijedala kako je tijekom službe u njezinom rodnom gradu Vallecorsi, bila zapanjena propovijedanjem mladog misionara Gašpara del Bufala. Od tada je željela prenijeti njegovu poruku i postati jednako strastvena misionarka. Gašpar je povjerio Mariju vodstvu stručnog misionara Giovannija Merlinija, koji ju je pratio do smrti. Nakon što je Marija dala izvještaj o svom životu i radu kao utemeljiteljice Družbe, nastavila

je obraćajući se nazočnima svečanim govorom pozivajući: "Molim vas da me ne častite kao "sveticu", u smislu divljenja, nego da slušate danas "vapaj i poziv Krvi Kristove", i da se pitate gdje vas poziv Krvi Kristove može dovesti danas". U ulozi Gašpara del Bufala p. Willi je opisao Misionare Krvi Kristove i Klanjateljice Krvi Kristove kao dvije sobe jednog srca – kao sliku života i zajedničkih ideala u predanosti Crkvi: osobnog posvećenja (= klanjanje) i posvećenja drugih (=poslanje) u vjeri u Isusa, u zajedničkom poslanju – braće i sestara - naviještati Evanđelje Krvi Kristove i svjedočiti ga vlastitim životom.

Nakon pregleda povijesti utemeljenja, s. Regina Hassler i p. Ferdinand Zech prešli su na aktualnu povijest zajednica, spominjući zadaće i poslanje ASC-a i CPPS-a, koji sa svojim različitim skupinama nastavljaju svjedočiti moćnu duhovnost Krvi Kristove danas. U ovom kontekstu, pojedinačni članovi zajednica Krvi Kristove i pridruženih članova, kao i Krug prijatelja CPPS-a, njihovih pridruženih i USC-a, također su opisali svoje misije i zadatke koji ih prate.

Naročito zanimljivo u ovom kontekstu bilo je izvješće o novonastaloj Casa del Magnificat (Villa Trapp), zamišljenoj kao kuća molitve, danas odgovara na potrebe vremena i već je primila tri izbjeglice u zajednicu.

Popodne tijekom grupnih radionica sudionici su mogli podijeliti izazove danas, zajedničkom poslanju na odgovor potrebama vremena. Rad u grupama se također usredotočio na pitanje: "Gdje nalazim snagu dati svjedočanstvo u središtu svakodnevnog života?" Rezultati rada u grupama su kasnije bili podijeljeni tijekom plenuma. Uloga zajednice u svjedočenju i prenošenju vjere postala je jasno vidljiva. Bitno je dopustiti susret i razmjenu, dati prostor drugome, slušati, učiti

jedni od drugih i jačati jedni druge.

Duhovnost Krvi Kristove ima veliko bogatstvo, što je bilo izraženo ne samo u raznolikosti sudionika te u vrlo raznolikim i obogaćujućim skupinama ASC-a i CPPS-a prisutnih tijekom dana. Nastaviti dijalog, ostati u međusobnom kontaktu od sada, bila je želja koju su sudionici nekoliko puta izrazili na kraju susreta. Dan susreta je završen s Euharistijskim slavljem u župnoj crkvi sv. Martina, posvećena susretu s uskrslim Kristom. Nakon završnog blagoslova koji su zajednički udijelili s. Zita Resch (ASC) i p. George Wiedemann (CPPS), sudionici su se sretni i osnaženi vratili svom svakodnevnom životu.

Julia Hepperle

***Kontinentalno područje: Europa
Regija Wrocław***

Dodir ljubavi milosrdnog Boga

Htjela bih podijeliti sa svojim susestrama jedno jako lijepo iskustvo, moje poslanje s najsiromašnijima od siromašnih, to jest s djecom sirotišta čije je siromaštvo nedostatak roditelja. Kao odrasli ljudi, većina nas je imala iskustvo gubitka barem jednog roditelja, s toga poznajemo bol ovog gubitka. Pokušajmo barem malo suosjećati s boli i patnjom djece koja su, potpuno ovisna o odraslima, lišena njihove blizine i brige. Iz raznih razloga, istrgnuti su iz svog okruženja i preseljeni u stvarnost u kojoj su svi stranci. Suočeni s tim, iz dubine srca ove djece uzdiže se vapaj: "Mama!!!". Ovaj vapaj, tako srceparajući za moje uši, uvijek zvuči kao Isusov vapaj u času smrti "Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio".

Takva golema napuštenost, praznina, nedostatak voljenih, obično se očituje kod djece s teškom tjeskobom odvajanja. Zbog toga prvih

nekoliko dana boravka u dječjem domu odbijaju jesti, povraćaju i imaju groznicu. Neki od njih hodaju sobama tražeći svoje majke i govoreći: "Nema je." U sebi imaju želju pripadati svojim majkama, nekom od prisutnih gdje bi se mogli osjetiti važnima, željenima i voljenima. Međutim, nasilje i zanemarivanje koje su djeca pretrpjela od svojih roditelja je vrlo poražavajuće, ostavilo je ranu do kraja njihovog života. U većini slučajeva ova djeca, koliko god to željeli, ne mogu računati na pomoć svojih roditelja. Zbog teške obiteljske situacije Centar za brigu i edukaciju Wrocława, gdje radim, pomaže djeci podržavajući ih u teškim trenucima njihova života. Pokrenuta je i suradnja s roditeljima kako bi se djeca po mogućnosti vratila u njihove obiteljske domove. Nažalost, većina njih je premještena u druge kuće za djecu ili su poslana na usvajanje.

S moje strane, živim veliku želju biti s ovom djecom, kao da stojim podno križa i slušam Isusovu riječ "žedan sam". Želim zadovoljiti tu želju za ljubavlju u ovoj nemoćnoj i napaćenoj maloj djeci dajući im do znanja da su važni i voljeni. Neprekidno molim Mariju da mi dozvoli i omogući ljubiti kao što ona ljubi ovu djecu sa svojim majčinskim srcem. Od svakodnevnog boravka s djecom, zanimanja za njihove probleme, dobri Bog je želio da im prenesem Njegovu božansku ljubav. Usred boli i patnje, postoji velika radost pripremiti sedmero djece od 4 do 10 godina za sakrament krštenja, koji se bio 31. ožujka. Teško je riječima izraziti toliku sreću, prateći ih u njihovoj pripremi i otvarajući im put spasenja, svjesnosti da su djeca Božja. Molim za njih, da bez obzira na rane koje su im roditelji nanijeli, mogu otkriti uvijek pravu sliku Boga, koji je naša Majka i naš Otac, i na kojeg uvijek možemo računati.

U ovom trenutku htjela bih zahvaliti svima onima koji su me podržali molitvom, kako bi se, unatoč raznim preprekama, ovaj lijepi događaj mogao održati. Nakon svega, briga za spas duša je naš zajednički poziv.

Uvjerena sam da ova želja da radim u Dječjem domu u meni jača. Mnoga djeca koja bivaju poslana ovamo žive daleko od Boga, neki

čak ne znaju ni tko su Isus i Marija, i imaju malo ili uopće nemaju iskustva vjerskog života. Postoji dosta osoba dobrog srca među odgajateljima, ali, nažalost, nitko ne podučava svakodnevno vjeri jer su Božje stvari stavljene po strani. Međutim, velika nada i oslonac je smjer, otvoren za suradnju s Crkvom.

Hvaljen bio Bog što nas na našim ljudskim mučnim životnim putevima uvijek vodi do cilja, a to je On sam.

s. Beata Płowaś, ASC

50. obljetnica redovničkog života s. Slavice Turčić

U nedjelju, 1. svibnja 2022. godine, proslavili smo zlatni jubilej naše sestre Slavice Turčić. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je biskup Greg O'Kelly u crkvi svetog Patricka u kojoj se redovito okupljamo svake nedjelje kao hrvatska zajednica u Adelaide, južna Australija. Biskup je u propovijedi istaknuo važnost i ljepotu poziva, odgovor na prvo „DA“ Gospodinu koje je sestra Slavica izrekla prije 50 godina i na trajnu obnovu vjernosti i ljubavi sa Zaručnikom.

Zahvalio je sestri Slavici za njezino svjedočanstvo i vjernost Bogu, kao i za njezino nesebično služenje svima kojima je poslana. Trenutak obnove zavjeta tijekom svete mise bio je na poseban način dirljiv svim vjernicima. Savršena tišina prisutnih bila je dokaz koliko su važne ove riječi koje izričemo dok obnavljamo svoje zavjete. Prije završnog blagoslova, u ime svih vjernika, prigodni govor čestitke i zahvalnosti uputila je jedna članica zajednice.

Bio je to govor srca, govor zahvalnosti Bogu za dar poziva i vjernosti sestre Slavice u Družbi Klanjateljica Krvi Kristove, ali i zahvalnost za njezinu prisutnost u ovom mjestu, za njezino velikodušno služenje svima, za njezino svjedočanstvo koje je odraz ljubavi prema Bogu i prema bližnjemu... Zatim je jedan mladi župljanin zapjevao pjesmu „Fala“, a spontano su se pridružili i svi ostali. Bilo je to tako dirljivo i osjećala se posebna snaga molitve i zahvalnosti kroz tu pjesmu. Svi smo se ujedinili i jednim glasom potvrdili da sestra Slavica to iskreno zaslužuje.

Dugi pljesak svih prisutnih u crkvi (a bila ih je puna, Bogu hvala), bio je još jedna potvrda na sve ovo. Zatim se sestra Slavica obratila svim prisutnima i zahvalila za potporu i suradnju oko zajedničkog dobra. Također je radosno posvjedočila svoju pripadnost Kristu i rast u vjeri tijekom proteklih godina. Potakla je i sve prisutne da žive svoj život s Bogom, da njeguju

vrijednosti koje nas povezuju s Bogom i jedni s drugima..., zatim se našalila i rekla da će slaviti svake nedjelje, tako da vjernici napune crkvu. Nakon ove predivne atmosfere molitve, radosti i zajedništva u crkvi, nastavili smo naše druženje u crkvenom dvorištu uz fine poslastice koje su nam dobre domaćice pripremile. Nekoliko mladih je uljepšalo naše druženje vani uz svirku i pjesmu. Svi koji su sudjelovali u organizaciji, sudjelovali su srcem i to se osjetilo u svemu.

Vjernici ove misije, na poseban način cijene i zahvaljuju Bogu za prisutnost i djelovanje sestara koje s njima dijele život i sve životne radosti i tegobe ovdje u tuđini, još od njihovog dolaska u Adelaide 1973. godine. Uvijek su spremni surađivati s nama u različitim pothvatima, kako bi što bolje odgovorili na sve veće potrebe koje su se znatno povećale kroz zadnje dvije godine, od kada je ova misija ostala bez hrvatskog dušobrižnika.

Prepoznajući konkretne potrebe u ovoj situaciji, uz sav već povjereni nam apostolat, nastojale smo preuzeti potpunu pastoralnu i socijalnu brigu i uz suradnju ove nadbiskupije i maksimalnog zalaganja koje zahtijeva neograničenu fleksibilnost, odgovaramo na različite potrebe zajednice.

Uz sve ovo rečeno, naše djelovanje ne sastoji se samo u radu s Hrvatskim iseljenicima, nego obuhvaća i dobar dio pastoralnog djelovanja i suradnje s nadbiskupijom Adelaide u različitim pothvatima.

Molimo snagu i milost Duha Svetoga kako bi nastavile prepoznavati i odgovarati na vapaje Krvi na ovom području koje je zahvaćeno različitim krivim idejama koje ljude udaljuju od Boga i duhovnih vrijednosti.

s. Ljilja Muzić, ASC

Božje omiljeno mjesto

Golubica leti gdje hoće.
Ostaje na mjestu koje
Joj se sviđa.

Baš kao i duh Božji.
Osloboditi se znači ostati mirni
Zastati u praznini.

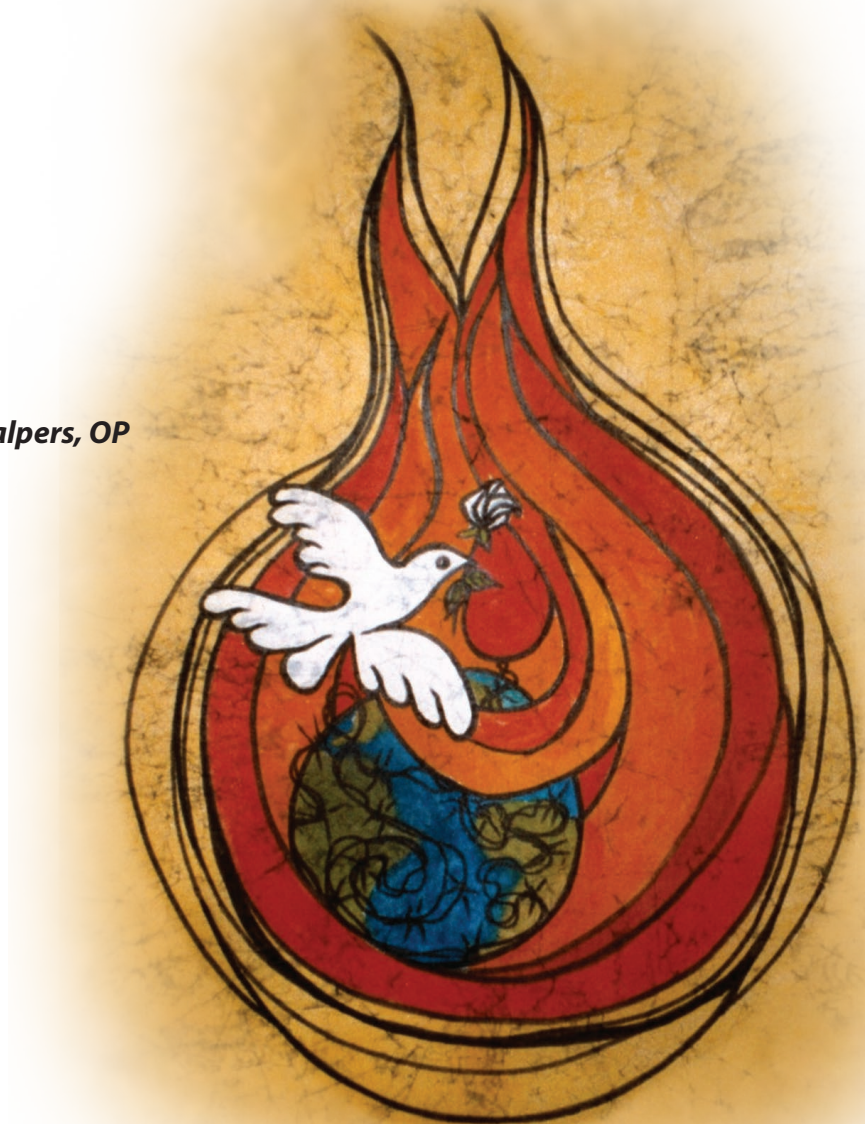
Kao jedan lijepi vrt pun plodova
Naše je nutarnje biće.
Sam Bog ga je oblikovao.
Ako Njegova Riječ nađe mjesto u njemu,
onda je On zadovoljan.
Njegova se ljubav ovdje voli odmarati.

Kada duh Božji siđe
Duša se osjeti ljubljenom,
osnaženom,
okrijepljenom.

U njoj postoji
tok, navještaj, žar
u dubini misterija.
Ona to zna?

Milosrđe i hvala
U njoj su postale jedno.

Wilhelma Kalpers, OP

Kalendar Vrhovne uprave

26. lipnja – 5. srpnja: S. Nadia i s. Bridget su u kanonskoj vizitaciji u Vijetnamu.

Rođendani: Slavimo život

40. rođendan

S. Tatiana Studentowa 04.06.1982. Wrocław
S. Bo Hui Francesca Kang 08.06.1982. SAD

50. rođendan

S. Josephine Mary 26.06.1972. Indija

70. rođendan

S. Jasna Tomić 24.06.1952. Zagreb
S. Leopoldina Džebić 25.06.1952. Zagreb

80. rođendan

S. Gabriella Petrini 04.06.1942. Italija
S. Elide Moroni 07.06.1942. Italija
S. George Ann Biscan 14.06.1942. SAD
S. Fabijana Jagodin 17.06.1942. Zagreb

90. rođendan

S. Justina Schaefer 11.06.1932. SAD

Redovnički zavjeti

29. svibnja 2022 Wichita Centar:

60. obljetnica redovničkih zavjeta

S. Barbara Croom

S. Miriam Rau

70. obljetnica redovničkih zavjeta

S. Rita Schilling

75. obljetnica redovničkih zavjeta

S. Mary Schoenecker

88. obljetnica redovničkih zavjeta

S. Florentia Riebel

Naše čestitke i molitve

Preselile su u kući Očevu

04.05.2022. **S. Olivia Massaccesi** Italija

Međunarodno glasilo
 Klanjateljice Krvi Kristove
 Vrhovna uprava

Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

Godina XXIV. - br. 6, lipanj 2022.

Uredništvo:

Maria Grazia Boccamazzo, ASC
 Debora Brunetti

Prijevod

s. Biljana Kostić - hrvatski

s. Betty Adams - engleski

s. Anastazia Floriani - kiswahili

s. Bozena Hulisz - poljski

s. Clara Albuquerque - portugalski

s. Miriam Ortiz - španjolski

s. Johanna Rubin - njemački